

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Anna Kozłowska (przewodniczący)

SSN Barbara Myszka

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa E. R.

przeciwko E. R.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 września 2012 r.,

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 31 stycznia 2012 r., w przedmiocie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego (pkt 2),

1) oddala zażalenie,

2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 31 stycznia 2012 r., Sąd Apelacyjny w pkt 1 oddalił zażalenie powoda na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 2 grudnia 2011 r., umarzające postępowanie w niniejszej sprawie oraz w pkt 2. zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego. Za podstawę rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów Sąd Apelacyjny przyjął art. 98 § 1 i art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 397 § 2 k.p.c. oraz § 6 pkt 7 w zw. z § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie... (Dz. U. Nr 139, poz. 1348 ze zm.).

Powód wniósł zażalenie na rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego. Zarzucił w nim naruszenie art. 96 § 1 pkt 10 w zw. z art. 100 u.k.s.c., polegające na nieuwzględnieniu okoliczności, że został zwolniony w całości od ponoszenia kosztów sądowych w niniejszej sprawie oraz naruszenie art. 109 § 2 k.p.c. polegające na ustaleniu zwrotu kosztów w wysokości rażąco wygórowanej, biorąc pod uwagę nakład pracy pełnomocnika pozwanego.

W odpowiedzi na zażalenie pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie zażalenia i zasądzenie od powoda kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 98 § 3 k.p.c., który ma odpowiednie zastosowanie w postępowaniu zażaleniowym przed sądem drugiej instancji (art. 391 § 1 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.), do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie adwokata, nie wyższe niż obliczone w odrębnych przepisach wymienionego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. W niniejszej sprawie, zakończonej oddaleniem zażalenia na postanowienie umarzające postępowanie, powód domagał się zasądzenia kwoty 400.000 zł. Biorąc pod uwagę § 6 pkt 7 w zw. z § 13 ust. 2 pkt 2 tego

rozporządzenia, koszty postępowania zażaleniowego związane z wynagrodzeniem adwokata reprezentującego pozwanego Sąd Apelacyjny ustalił według stawki minimalnej i wyniosły one 3.600 zł. Tak jak podniesiono w zażaleniu, przy ustalaniu wysokości kosztów związanych z wynagrodzeniem adwokata art. 109 § 2 k.p.c. nakazuje uwzględniać niezbędny jego nakład pracy oraz podjęte w sprawie czynności, jak również charakter sprawy i wkład pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia, podobnie jak § 2 ust. 2 tego rozporządzenia. W zażaleniu pominięto jednak treść regulacji § 2 ust. 3 rozporządzenia, zgodnie z którą podstawę zasądzenia opłaty za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego stanowi stawka minimalna określona według przepisów rozporządzenia, a górnym limitem takiej opłaty jest sześciokrotność stawki minimalnej lub wartość przedmiotu sporu. W świetle tej regulacji brak było podstaw do ustalenia wysokości kosztów postępowania zażaleniowego związanych z wynagrodzeniem adwokata reprezentującego pozwanego poniżej wysokości wynikającej ze stawki minimalnej (por. postanowienie SN z dnia 3 listopada 2010 r., V CZ 77/10, niepubl.). Powód natomiast, wnosząc zażalenie, powinien był liczyć się z obowiązkiem zwrotu stronie przeciwnej kosztów postępowania zażaleniowego. Nie zmienia tego okoliczność, że zwolniony on został od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych powstałych w sprawie, co zgodnie z art. 2 ust. 1 u.k.s.c. dotyczy jedynie opłat sądowych i wydatków, a nie kosztów procesu poniesionych przez stronę przeciwną.

Z tych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., postanowił jak w sentencji, o kosztach postępowania zażaleniowego orzekając w oparciu o art. 98 § 3 w zw. art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz § 6 pkt 3 w zw. z § 13 ust. 2 pkt 2 wskazanego wyżej rozporządzenia.